

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Nicolae Gordilă,

judcătorii - Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Darii Ivan, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Darii Ivan Andrei, născut la 21.08.1958, originar și domiciliat în s. Văsieni, r-nul Ialoveni.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 07.07. 2015 - 26.11.2015;

instanța de apel: 18.01.2016 - 04.02.2016;

instanța de recurs: 11.04.2016 - 13.07.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2015, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Darii Iv. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 martie 2015, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 1 lună, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind dispus încasarea de la Darii Iv. în beneficiul părții vătămate Rusnac V., a sumei de 1 800 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 21.03.2015, în jurul orei 19³⁰, Darii Iv. aflându-se în apartamentul nr. 3, din str. Armenească, 4,

mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în timp ce partea vătămată Rusnac V. dormea, a sustras din buzunarul scurtei ultimului, care era atârnată pe speteaza unui fotoliu, bani în sumă de 1 800 lei, după ce s-a sustras de la fața locului, cauzând părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri inculpatul Darii Iv. și avocatul acestuia Lesnic D., care au solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, cu stabilirea unei pedepse mai blânde, invocând că, la individualizarea pedepsei inculpatului instanța de fond urma să țină cont de motivul comiterii infracțiunii, de prezența circumstanțelor atenuate și de faptul că inculpatul a recunoscut vina, iar cauza a fost examinată în procedură simplificată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței, fără modificări.

5. Instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a reținut că inculpatul a comis infracțiunea de *furt* în stare de *recidivă periculoasă*, fiind anterior condamnat de mai multe ori pentru săvârșirea infracțiunilor similare.

Astfel, potrivit prevederilor art. 34 alin. (3) lit. a) Cod penal, recidiva se consideră deosebit de periculoasă dacă persoana anterior condamnată de trei sau mai multe ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune.

Totodată, conform prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, pentru recidivă periculoasă este de cel puțin două treimi, iar pentru recidivă deosebit de periculoasă - de cel puțin trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedeapse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal.

Prin urmare, instanța de apel a respins ca fiind nefondate argumentele invocate de apelanți precum că instanța de fond a stabilit o pedeapsă peste limita prevăzută de lege, or, prima instanță condamându-l pe Darii Iv. în baza art. 186 al. (2) lit. d) Cod penal, prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corect i-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 4 luni. Iar conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat prin cumul parțial pedeapsa de 3 ani închisoare, stabilită

prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 23 martie 2015, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare.

6. Împotriva hotărîrilor menționate declară recurs ordinar inculpatul Darii Iv., care fără a invoca vreun temei de drept din cele prevăzute la art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri, cu stabilirea unei pedepse mai blînde.

În motivarea recursului ordinar, inculpatul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționînd că, la individualizarea pedepsei instanțele inferioare urmau să țină cont de motivul comiterii infracțiunii, de prezența circumstanțele atenuate cum ar fi proveniența dintr-o familie social vulnerabilă și prezența unei persoane la întreținere și de faptul că a recunoscut vina, cauza penală fiind examinată în procedură simplificată, iar sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii pînă la 4 ani, astfel instanțele inferioare i-au stabilit o pedeapsă prea aspră.

6.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, invocînd că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului, inculpatul nu invocă nici un temei de drept pentru declararea acestuia, însă luînd în considerație că inculpatul solicită stabilirea unei pedepse mai blînde, Colegiul penal consideră, că în asemenea caz este semnalat temeiul de drept prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel în cazul cînd *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din textul recursului, inculpatul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a

acțiunilor sale în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și, critică decizia instanței de apel, de altfel și cea a primei instanțe numai referitor la stabilirea pedepsei, considerînd că instanțele judecătorești urmau să aplice o pedeapsă mai blîndă.

În corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Darii Iv., prevede o pedeapsă sub formă de închisoare de pînă la 4 ani.

Însă în cauză diferită judecătii, se constată că, potrivit sentinței adoptate în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Darii Iv. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, iar conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat prin cumul parțial pedeapsa de 3 ani închisoare, stabilită prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 martie 2015 (f.d. 30, 31), fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. După care, legalitatea sentinței a fost verificată de instanța de apel, care a menținut condamnarea în privința inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, statuînd că corect prima instanța a apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a individualizat pedeapsa stabilită în privința inculpatului. Or, criticele apelanților - inculpatului și avocatului acestuia în partea ce ține de solicitarea casării sentinței în latura pedepsei, au fost respinse, ca nefondate.

La baza acestei concluzii, instanțele judecătorești au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, au ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunii săvîrșite, care face parte din categoria celor *mai puțin grave*, de faptul că inculpatul Darii Iv. și-a

recunoscut vina și s-a căit sincer, însă nu a recuperat prejudiciul material cauzat prin infracțiune, precum și de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat de mai multe ori pentru săvârșirea infracțiunilor similare și a comis o nouă infracțiune ce constituie recidivă, astfel fiind predispus de a comite infracțiuni, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de prevenirea de săvârșire a noi infracțiuni.

Colegiul penal menționează că argumentele recurentului, precum că la stabilirea pedepsei instanța de apel, nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum că a recunoscut vina, nu poate fi reținut, deoarece recunoașterea vinei este o circumstanță atenuantă, mai mult că această circumstanță este un drept al inculpatului, care deja a fost luat în considerație de către instanța de fond la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 4 luni, pentru săvârșirea infracțiunii de *furt*.

Or, potrivit exigențelor *HP CSJ, nr. 13 din 16.12.2013 "Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești"*, expuse în pct. 35, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) CP, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Colegiul penal consideră relevant de a specifica că, argumentele invocate de recurent în cererea sa de recurs au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, deoarece după conținutul lor sunt similare celor consemnate în cererea de apel, respectiv asupra acestora instanța de apel s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, așa cum este indicat și *în pct. 5 din prezenta decizie*, soluție pe care instanța de recurs o consideră legală și argumentată, însușind argumentele ei, or reiterarea cărora nu mai este necesară.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Darii Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie

2016, în cauza penală în privința lui *Darii Ivan Andrei*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2016.

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă
Constantin Alerguș
Ion Guzun